

Güzelliğin Bedeli

– V.AliKızıltepe · 21 Ocak 2013

Öğleden sonra saat dört olmuştu. Balkonun önünü kaplayan asma dalları arasından batmakta olan güneşin ışıkları gözlerimize vuruyor, bu hal tatlı bir nahoşluk veriyordu. Yere serdiğimiz kilimin üzerine birkaç minder atıp, kırlentleri de duvara yaslamış, ayaklarımızı da uzatmıştık boylu boyunca. Çay tepsisi yanımızda çaylarımız bittikçe tazeliyorduk. Annem, o yumuşacık sesi ile yıllar öncesine götürüyor, anlattıkça anlatıyordu. Ben ise kulağına masal anlatılan küçük bir çocuğun tatlı huzurunu hissediyordum.

Sessizlik, sakinlik, köyümün tertemiz havası... Her yaz yapardım bunu. Tüm işimi gücümü bırakır, yalnız başıma, iki üç günü köyümde, annemin yanında geçirirdim. Bahçe kapısının o bildik sesi ile ikimizin de yönü o tarafa çevrildi. Onbeş, onaltı yaşlarında bir çocuk usulca yanımıza kadar geldi. Ben kendimi topladım. Annem ayağa kalkıp yine yüzüne o melek ifadesini yerleştirip tebessüm etti;

--Buyur Omar.. Hoş geldin

--Hoşbulduk Fadime Ana.

--Gel buyur otur.

--Yok Fadime Ana. Bacımı verdik de, tatlısı var akşama. Anam sizleri de buyur etmemi istedi.

--E hayırlı olsun bakalım. Geliriz inşallah. Omar başını salladı. Sırtını dönüp usulca gitti. Sordum anneme;

--Hayırdır anne, kimin oğlu bu?

--Kara Yusupların Hıdır'ının oğlu. Epeydir kızlarını İbişler'in Durdu'ya istiyorlardı. Babası vermem diyordu ya, gönlünü etmişler demek ki. Gideriz akşama. Sende gel istersen. Buruşturdum yüzümü. Çok da ilginç gelmemişti.

-- Bakarız... Dedim. Sonra balkon ve tertemiz havada çay muhabbetine kaldığımız yerden devam ettik annemle. Birkaç saat sonra babam da gelmişti. Akşam yemeği hazırlanmış hep beraber yemeğe oturulmuştu. Annem babama dönüp;

--N'aptın sulatabildin mi elma bahçesini? Babam biraz sitemkar;

--Yok, nerde! Ona gideceğim şimdi. Akşama kaldı bizimki. Bu subaşına bir iki laf söyleyeceğim bir gün ya.

--Eee bu gece mi sulatacaksın şimdi.

--He mecburen. Gündüz öteki bahçelere verdi suyu hep. Şimdi sulayacak işçinin başında durmazsam baştan savar. Kime güveniliyor ki!

--E Akşama Kara Yusupların kızının tatlısı varmış ona çağırdılardı... Şöyle bir düşündü babam.

--Olsun. Oğlunla gidersiniz. Başını salladı annem. Babama karşı laf etmek düşmezdi tabi. Yemekler yendi. Babam üzerini değiştirdi. Beklemeye başladı. Bir süre sonra bahçeyi sulayacak işçinin sesi duyuldu. Babamla birlikte usul usul yürüyüp gözden kayboldular. Bu arada annem diğer odada

hazırlığını yapmış yanıma gelmişti.

--E oğlum hadi sende üzerine bir şeyler giy. Böyle mi gideceksin? Kalkıp yerimden diğer odada askıda bulunan takım elbisemi giydim. Beraberce yola koyulduk. Gecenin zifiri karanlığında ışıltı ışıltı yanan yıldızlar gökyüzünü aydınlatıyor, Temmuz ayında esen serin meltem yeli ferahlık veriyordu. Köy meydanına geldiğimizde açık olan bir iki bakkal ve ikinci katta bulunan köy kahvesinden süzülen loş ışıltıda, toprak yolda önümüzü zor görüyorduk. Köy meydanında bulunan yedi gün yirmi dört saat sürekli açık çeşmenin coşkulu sesi duyuluyor, sağ tarafımızda bulunan upuzun kavak ve söğüt ağaçlarının yanından yol alıyorduk. Karayusupların Hıdır'ın evine gelmiştik. Alt katının bir tarafı ahır, diğer tarafı ambar olarak kullanılan, iki katlı, merdivenleri ahşap, duvarları kerpiçten, çatısı çinko kaplı büyükçe bir evdi burası. Tahta merdivenlerin gıcirtısı altında önde annem, arkada ben usul usul çıktık. Yukarıya çıktıkça evden gelen gürültü artıyordu. Galiba biraz geç kalmıştık. Kapı önündeki ayakkabı kalabalığından içerisinin oldukça kalabalık olduğu anlaşılıyordu.

İçeri geçtik. Evin uzunca bir koridoru, sağ ve sol taraflarında üçer odadan toplam altı odası vardı. Duvarlar beyaz kireç boyalı, tahta kapılar ardına kadar açıktı. Hemen hemen her odada bir topluluk vardı. Evet biz biraz geç kalmıştık. Kız isteme faslı bitmiş, yüzükler takılmıştı. Büyük oda tamamen doluydu. Annem bayanların olduğu odaya geçerken, beni de diğer küçük odaya aldılar. Benden başka üç beş kişi daha vardı. Bir de yaşlıca bir nine. Hoşbeşten sonra geçip bir köşeye de ben oturdum. Yaşlı Ninenin mağrur duruşu dikkatimi çekmişti. Yetmişbeş, belki seksen yaşında vardı. Onca kalabalığın içinde kendi içine çekilmiş, sanki hiçbir şey duymuyor, hiçbir şey görmüyordu. Gözlerini sabit bir noktaya dikmiş, elindeki uzun siyah boncuklu tespihini çekiyordu. Bembeyaz bir teni vardı. Kırış kırış çehresi, buruşmuş, damarları dışardan sayılabilecek elleri bile sanki ayrı bir asalet katıyordu kendisine. Başında beyaz bir tülbent, çevresine işlemeli mavi boncuklar, masmavi gözleri ile tam bir uyum içinde idi.

Bir süre sonra küçük bir servis tabağı ile bana da tatlı ikram edildi. Ardından odamızda bir hareketlenme oldu. Gelin ve damat adet olduğu üzere el öpmeye odaları geziyorlardı. Damat orta boylu zayıftı. Saçları dağınık, gözlerinde kararlı bir ifade vardı. Gelin damattan az biraz uzun, esmer teni, iri, renkli gözleri ile çok güzeldi. Büyüklerin ellerinden öpüyor, gençlerle tokalaşıyordu. Mahcup bir ifade ile başını yerden kaldırmıyordu. Yaşlı nineden başladılar.

--Öpeyim Sultan Nine. Dedi damat.

--El öpenlerin çok olsun yavrum. Allah bahtiyar etsin. Ardından gelin bişey demeden uzanıp Sultan Ninenin elini öptü. Sultan Nine baştan aşağı süzdü gelini.

--Tühhh.. dedi belli belirsiz. Ardından maşallah maşallah diye devam etti. Gelin ile damat odayı terk ederken. O da oturdu yerine. Başını iki yana sallayıp

--Tühh.. Cık cık... Tüh... Maşallah gibi anlam veremediğim bir iki kelime daha etti. Ardından kendi dünyasına daldı gitti.

Vakit epeyce ilerlemişti. Müsaade isteyip ayrıldık. Evimize gelip yatağa uzandığımda Sultan Nine'nin vakur duruşu canlandı gözümde. Ardından gelin ve damada bakıp anlamsız sözleri..

Sabah olunca, kahvaltayı yapar yapmaz uzunca bir yürüyüş yapmayı tercih ettim. Biliyordum bazen gerçekten de ruhumun ilacı yalnızlıktı. Kimseyi katmadım yanıma. Yürüdüm yürüdüm. Kavak ağaçlarına baktım. Elma bahçesini gezdim. Kiraz kopardım dalından, çilek toplayan kızlara baktım. Eşek yarıştıran çocukları izledim. Koyun sürüsüne, iri çoban köpeklerine baktım birazda ürkerek. Zamanın nasıl geçtiğini anlayamadım. Acıktığımı hissedip eve döndüğümde Annemin balkonda bir misafiri olduğunu gördüm. Bahçe kapısını açıp iyice yaklaştığımda, misafirimizin Sultan Nine olduğunu görüp hem şaşırđım hem sevindim. Selam verip hürmetle ellerinden öptüm Sultan Ninenin. Beni sordu. Annem ortanca oğlum dedi.

--Ha şu senin yazar oğlun bu mu? diye sordu.

--He ya O. Dedi annem. Gülümsedim. Gururlandım da tabi biraz. Annem hazır olan çaydan bir bardak da bana doldurdu. Konu akşamki nişan töreni idi. Bir süre sessizce dinledim. Fırsatını bulunca sordum Sultan Nineye;

--Hayrola Nine, akşam gelin ile damadı görünce tüh dedin, iç çektin, maşallah dedin? Durdu şöyle bir. Bana baktı;

--He ya oğlum. Tüh dedim, iç çektim. Anlatayım istersen. Hem beni de yazarsın belki. Tebessüm etti.

--He izin verirsen yazarım tabi. Dedim.

--Güzellik be oğul. Gelin çok güzeldi.

--E olsun dedim. Kim istemez güzel olmayı.

--Ben istemezdim be oğul. Ben hiç istemezdim güzel olmayı.

--Neden ki Nine? dedim.

--Eee anan az buçuk bilir. Anlatayım da sende dinle o zaman... Dedi. Gözlerini balkondan sarkan asma dallarına dikip usul usul anlatmaya başladı;

--İlkokulu bitirince babam ortaokula yazdırdı. Çok istekliydim okumaya. Sınıf birincisiydim hem. Üç dört ay gitmiştim ki okula, amcalarımın baskısı ile babam okuldan aldı beni. Yaşıtlarıma göre boyum fazlaca uzundu. Buğday sarısı upuzun saçlarım vardı. Bembeyaz tenim, iri mavi gözlerim. Dudaklarım, yanaklarım.. İşte be oğul güzeldim çok. Yeşerip geliyordum. Bir bakan bir daha bakıyordu. Gözlerini benden alamıyordu oğlanlar. Sadece oğlanlar değil, koca koca adamlar. Anlam veremiyordum daha bu bakışlara. Bedenim alıp gitse de çocuktum daha. Ama güzelliğim herkesin dilindeydi. Evlerde çeşme ne gezer, köy meydanında bulunan çeşmeden satır satır su çekerdik eve. Tüm genç kızların işiydi bu. Orda buluşur söyleşir dertleşirdik. Babam, abilerim de bu güzelliğimin farkındaydı. Çeşmeye gitmem yasaklandı. Balkona çıkmam yasaklandı. Evde bir ablam daha vardı. Benden iki yaş büyük. Suya onu gönderir oldular. Bir yıl geçti geçmedi, Amcamlar düğüre geldi. Amcam oğlu Müslüm'e istiyorlardı beni. Onların istediğini duyan teyzemler, oğulları Nuri'ye istediler. Anam babam iki arada bir derede kaldı. Kendisi dururken bana gelen düğürcüler ablamın gururuna dokundu. Bana tavır aldı, iki laf etmez oldu. Bu arada birde köy muhtarının oğlu Memiş'e istemeleri üstüne tuz biber oldu oğul. Amcam babamdan bir kaç yaş büyüktü. Babam kıramadı onu. Amcam oğlu Müslüm'e verdiler beni. Babam ile anamım arası da açıldı ıcık(!). Teyzem türlü türlü laflar etmiş, bir daha bize gelmez oldu. Muhtar babama küslük

besledi. Dayanamadım sordum.

--Eee Nine, senin gönlün hangisindeydi.

--Ne gönlü oğul. Dedim ya daha oyun çocuğuyum ben. Biraksalar karda kızak kayarım. Kızlarla akşama kadar beştaş oynarım. Durdu şöyle bir. Devam etti sonra; karşı komşumuzun bir oğlu vardı. Kadir. Benim yaşlarımda bişeydi işte. O gözlerimin içine bir başka bakardı. İçim bir hoş olurdu o öyle bakınca. Tatlımda baktı, kınamda baktı, düğünümde baktı. Yıllarca da hep baktı. Ama iki laf etmedi işte. Annem;

--Çolak Hösünün Kadir mi yoksa? Güldü Sultan Nine. Başını salladı. Annem;

--Bak bunu bende bilmiyordum dedi. Gülüştük. Sultan Nine;

--Eee tabi bana danışan kim. Onbeş gün sonra tatlımı yediler. İcıkta memnundum gittiğime. Anam, babam, üç abim öyle sıkıyorlardı ki beni. Hapis hayatı yaşıyordum. Kurtulurdum belki. Nefes alırdım ıcık. Durdurmadılar. İki ay sonra düğünüm oldu. Son ana kadar ne olup bittiğinin farkında değildim. Gelinciler gelip kapıya yanaşınca anladım neyin ne olduğunu. Anama sarıldım ağladım. Üç beş aydan beri yüzüme bakmayan ablam geldi koşarak boynuma sarıldı. Ağladık ağladık. Ne çare gettik amcaoğlu da olsa el kapısına. Bu arada annem biten çayları doldururken bende alıp çayını uzattım Sultan Nineye. Yüzü şekilden şekle giriyor, o anları yeniden yaşıyormuş gibi anlatmaya devam ediyordu Sultan Nine;

--Köy yerinde eyiydi durumumuz. Yediğimiz önümüzde yemediğimiz ardımızda. Zahramızı erkenden tutardık(!) Unumuz, bulgurumuz eksik olmazdı. Kapıda iki inek vardı. Yoğurdumuz sütümüz yağımız... Koca iki katlı evimiz vardı. O zaman tek çinkolu ev bizimkiydi. Üç kaynımdan ikisi evli biri daha ufaktı. Hepimiz aynı evde otururduk. Odalarımız farklıydı. Bize bol bol yeterde artardı bile. Müslüm orta boylu esmercenek, hafif göbekliydi. Yani öyle ahım şahım yakışıklı değildi. Zati gönül düşürüp varmamıştım ki. Alın yazısı. Varmıştım. Kocamdı. Evimin direğiymiş. Çoktan kabullenmişim. İyiydi hoştu da çok ama çok kıskanırdı beni oğul. Gözüne güvenmedi. Kapıya çıkarmaz, kimseyle görüşürmezdi. Hatta teyzem oğullarından diğer amca oğullarımdan bile kıskanırdı. Hatta be oğul, kendi gardaşlarından bile kıskanırdı. Bir gülüşümü, bir anlamsız bakışımı günlerce başıma vururdu. Gelen giden kadınların beni övmelerinden bile rahatsız olurdu. Hele kendiyi kıyasladıkları zaman düşman kesilirdi onlara. Teyzemler, oğulları Nuri'ye istediler diye teyzemlerle görüşmemi yasakladı. Yetmedi Dayılarıma gidip gelmelerimi yasakladı. Onların gelip gitmesine mani oldu. E tabi anamın gönlü olur mu? İçin için yandı ama elden ne gelir... Müslüm bir yana kaynanam kayınbabam. Onlar da gözlerine bile güvenemiyorlardı. Durdu Sultan Nine. Başını sabit bir noktaya dikti. Ortalığı bir sessizlik aldı. Devam etti sonra kaldığı yerden;

-Zaman geçmekteydi oğul. Yıllar geçmekteydi. On sene geçmişti. Cehennem gibi on sene! Hayatı öğrendim. Erkek milletini öğrendim. Kimlerden sakınmam gerek öğrendim. Anladım ki erkek milleti hep aynı. Onaltısında da aynı, altmışaltısında da. Ben evlenince biter bilirdim. Az söyleyem çok anla. Hiç beklemediğim adamlardan beklemediğim hareketler gördüm. En masumları gözleri ile süzdü her fırsatta derin derin. Baba gibi gördüklerim, car cahil bildiklerim. Ama şükür. Kendimi korumayı gözetmeyi de öğrendim. İki evlat verdim Müslüm'e. Biri kız biri erkek. Oğlum daha üç yaşındaydı. Bir iç çekti derin. Yüzüne acı bir çizgi yayıldı. Başını salladı sağa sola. Sağ eli ile sol döşünü dövdü.

--Oğlum Kenan'ım bir ay ateşler içinde yandı. Kızamık. O zaman hekim nerdee. Elimde son nefesini verdi yavrum. İslandı gözleri. Başımı eğdim. Annem gözyaşlarına ortak oldu Sultan Nine'nin. Ardından

toparladı kendini. Tülbentinin ucu ile sildi gözlerini. Devam etti anlatmaya.

--Sen bakamadın, sen edemedin, sen analık edemedin diye başımın etini yedi Müslüm. Hem Müslüm, hem kaynanam. Seneler geçiyordu ya, hala çok güzeldim ben oğul. Daha bir olgunlaşmıştım.

Güzelliğimde sanki daha bir oturmuştu üstüme. Müslüm de daha canımı ömrümü yiyordu. Bir gün oğul bir gece, evin arka penceresinde, bizim odaya bakan yüzde, bir karartı görmüş kaynım Sülemen. Bağırıp çağırmışlar ya kaçıp gitmiş sügüklerden tutuna tutuna. Ardından iki el tüfek sıkılmışlar ya faydasız. Kimdir nedir bilinmez. Bana Döndü Sultan Nine, gözlerini açtı kocaman;

--Oğul, Allah şahidimdir. Hiçbir lekem yoktur. Alnım açıktır. Sakın ola aklına bişey gelmeye. Müslüm bir hoş oldu ondan sonra. Aylarca konuşmadı benle. Sustu, içini dinledi durdu. Bilirdim şüphe içini kemirmekte. Ne desem ne anlatsam boştu. Kaynanamın hareketleri de değişti. Sonra bir bahane ile Müslüm beni öldüresiye dövdü. Daha öncede döverdi ya bu hepsinden ağır gelmişti. Bilirdim içindeki hıncı. Günahsızdım. Alnım açıktı. Zoruma gitti. Anam geldi öteki gün. Her yanımı yara bere içinde gördü. --Ana beni götür. Dedim. Lafımı ikiletmedi. Aldı götürdü baba evine.

Prencesim ciğerimin köşesi Döne'yi de bırakıp çıktım. Amcam ile babamın arası açıldı. Müslüm ne içindeki şüpheyi yenebildi, ne benden vazgeçebildi. Dön dedi dönmedim oğul. Yirmi üç yirmi dört yaşında dul bir kadın köyde kolay mı? Daha bir arttı etrafımda dönenler. Evlisi, bekarı, genci yaşlısı.

Garip babamın, kardaşlarımın başı belaya girecekti. Talipliler de gelip gidiyordu. İstemiyordum. Hiç birini istemiyordum. Doyamadığım anamın dizinin dibinde oturmak istiyordum. Durdurmadılar oğul. İki sene geçti geçmedi Karadut Köyünden Mıstık Çavuşa verdiler beni. Mıstık benden yedi sekiz yaş büyüktü. Dört çocuğu vardı. Avradı o senenin yazı ölmüş. Hali vakti eyiceydi. Gardaş Sülemen ile aynı evde yaşardı. Sülemen iki yaş büyüktü Mıstık'dan. O da evliydi. İki de çocuğu vardı. Anam bile başka köye vermişti beni. Amcalarımdan uzak olayım diye. Mıstık eyi hoştu. Allah var yormadı beni, üzmedi. Ardi ardına iki erkek evlat verdim Mıstık'a. Biri Ahmet, öteki Süllü. Ama Sülemen! Kaynım Sülemen. Derin bir iç çekti yine Sultan Nine. Hınç doldu gözüne. Kıstı gözlerini. Daha kapıdan içeri girer girmez ürktüydüm bakışından. Eee oğul ne mındarlar var. Ne şerefsizler var. Ufak tefek rahatsız ediyor beni. Sabır diyorum. Akıllanır diyorum. Anamı babamı gardaşlarımı düşünüyorum geri gelemiyorum.

Bir gün tarlaya çapaya gidilecek. Unutmam heç. Evde kim var kim yok yola düşecek. Dediler sen evde kal. Eve göz kulak olursun, akşama aş pişirin. Olur dedim. Bulgur pilavı yaptım bir kazan. Domates koydum soğan koydum. Hoşaf koydum bir şitil. Azık ettim. Tutuşturdum ellerine. Ahmet bende giderim dedi. Babası kırmadı aldı onuda. Süllü ufak daha. Yatıyor öteki odada. Kapıdan çıkarken Sülemen şöle bir döndü baktı. Ürktüm. İçime doğdu sanki. Yarım saat geçti geçmedi geri döndü. Birşeyi unuttuğunu bahane etti zahar. Evdeyim yalnızım. Üstüme geldi. Saldırdı. Yapma dedim etme dedim. Gardaşımın dedim. Dinlemedi. Gözü dönmüştü. Boğuştuk. Arka odaya kaçtım. Nerden bilmem tırmık geçti elime. İndirdim kafasına. İndirdim kafasına. Kafası yarıldı. Elini bastırdı kafasına. "Bunu sana bırakmam" diye homurdana homurdana gitti. Oturdum. Ağladım ağladım ağladım. Saçımı başımı yolup ağladım. Ne derdim, Mıstığa nasıl anlatırdım. Gardaşın bana saldırdı desem inanır mıydı. Domuz Sülemen inkar etse yok dese bana mı inanırdı ona mı inanırdı. Demesem bundan böyle bu evde nasıl galırdım. Sülemen ile

aynı sofraya nasıl otururdum.

Akşam oldu. Geldiler hepsi. Dereden karşıya atlarken ayağım kaydı demiş. Düştüm kafamı kayaya çarptım demiş. Garibim Mıstık bağlamış başını. Daha gözünü benden alamıyor, sana gösteririm der gibi başını sallıyordu.

Diğersi gün gene hepiciği toplanıp tarlaya gittiler. Duramazdım oğul. Gayrı duramazdım. Asacak değildi ya babam. Süllüyü aldım gucağıma. Köyün dolmuşuna atladım geldim. Sorgu sual etti babam. Sustum birşey demedim. Huyumuz tutmadı, geçinemedik işte. Bir lokmam çok geliyorsa başımı alıp gidem buralardan da dedim. Ses etmedi babam. Mıstık geldi, adam gönderdi. Yok dedim yok istemem. Süllümü aldılar kucağımdan çeke çeke. Sultan Nine'nin gözleri dolu dolu olmuş, biraz sonra masmavi gözlerinden pınar gibi yaşlar boşalmaya başlamıştı. Annem de ona katıldı. Mavi oya işlemeli beyaz tülbenti ile sildi gözlerini. Sustu bir müddet. Devam etti sonra. Mıstık'tan niye boşandığımı bir anan bilir oğul. Bir tek anan. Başını salladı anam tasdik eder gibi.

--Geldiğimden üç ay sonra nur içinde yatsın babamı toprağa verdik. Akbaba gibi üşüştüler üstüme. Sağolsun gardaşlarım ama en çok da anam. O Gariban anam aslan kesildi. Korudu gözetti beni. "Kızım ben ölene kadar kılına hanel getirmem ya, gaygım ben öldükten sonra" derdi. Gelenin hepisini geri çevirdim. Kimseyle evlenmedim. Anam gardaşlarım bana yeterdi. Sonra yavaş yavaş gardaşlarım evlendi. Devir değişmeye başladı, hepsi ayrı ev kurdu. Nur içinde yatsın anam da ölünce ortalarda kaldım. Müslüm'den olma kızım Dönem sahip çıktı sonra. Eniştemde sağolsun ses etmedi. Yıllardan beri onların yanında kalırım torunlarımı severim şükür.

--Karadut'daki oğulların peki? Ahmet ile Süllü. Aramazlar sormazlar mı hiç? dedim.

--Aramazlar mı heç. Ararlar tabi. İki de memur oldu. Başka şehirdeler şimdi. Kışın giderim yanlarına birer ay kalırım. Ama daha çok Dönemin yanında köyümde rahat ederim. Sustum. Sultan Nine bozdu sessizliği;

--Eee de bakalım oğul. Alımlı olmayaydım, güzel olmayaydım gençliğimde, söyle bunlar gelir miydi başıma? Başımı salladım.

--Haklısın dedim. Güzellik başa bela diye boşa dememişler demek. Dedim. Anam girdi söze;

--He Sultan bacım, Çolak Hüsnü'nün Kadir'in avradı öldüydü geçen sene ya, adam perişan diyorlar. Kimsesi kalmamış, oğlanlar da hayırsız çıktı diyorlar. Çolak Hüsnü'nün Kadir, Sultan Ninenin onüç ondört yaşında iken bakınca içinin bir hoş olduğu, yıllarca kendisine hep bakan ama iki çift laf etmeyen komşu oğluydu. Sultan Nine çakmıştı hemen;

--Hadi ordan. Bundan sonra koca benim neyime. Bunca hüznün üstüne bu espri iyi gelmişti. Üçümüzde kahkaha ile güldük.

Akşamüzeri saat altı olmuştu. Bahçe kapısının sesi ile o yöne döndük. Babam gelmişti. Sultan Nine müsade istedi. Hürmetle ellerini öpüp gönderdik kendisini.

.